

ता अभिधायाः। तत्र सङ्केतितार्थस्य बोधनादग्निमाऽभिधा।
 उत्तमवृद्धेन मध्यमवृद्धमुद्दिश्य “गामानय” इत्युक्ते तं गवानय-
 नप्रवृत्तमुपलभ्य बालोऽस्य वाक्यस्य “सास्त्रादिमत्पिण्डानयन-
 मर्थः” इति प्रथमं प्रतिपद्यते। अनन्तरञ्च “गां बधान अश्वमा-
 नय” इत्यादावावापोद्गाराभ्यां गोशब्दस्य “सास्त्रादिमानर्थः”
 आनयनशब्दस्य चाहरणमर्थः” इति सङ्केतमवधारयति।
 क्वचिच्च प्रसिद्धपदसमभिव्याहारात्। यथा।

“इह प्रभिन्नकमलोदरे मधूनि मधुकरः पिबति” इत्यत्र।
 क्वचिदाप्नोपदेशात्। यथा “अयमश्वशब्दवाच्य” इत्यत्र। तच्च
 सङ्केतितमर्थं बोधयन्ती शब्दस्य शक्त्यन्तरानन्तरिता शक्तिरभिधा-
 नाम ॥

(१२) सङ्केतो गृह्यते जातौ गुणद्रव्यक्रियासु च ॥

जातिर्गोपिण्डादिषु गोत्वादिका। गुणो विशेषाधानहेतुः
 सिद्धो वस्तुधर्मः। शुक्लादयो हि गवादिकं सजातीयेभ्यः
 कृष्णगवादिभ्यो व्यावर्त्तयन्ति। द्रव्यशब्दा एकव्यक्तिवाचिनो
 हरिहरडित्यडवित्यादयः। क्रियाः साध्यरूपा वस्तुधर्माः पा-
 कादयः। एष हि अधिश्रयणावश्रयणाद्यन्तादिपूर्वापरीभूत-
 व्यापारकलापः पाकादिशब्दवाच्यः। एवमेव हि व्यक्तेरुपाधिषु
 सङ्केतो गृह्यते न व्यक्तौ। आनन्दव्यभिचारदोषापातात् ॥

अथ लक्षणा।

(१३) मुख्यार्थवाधे तद्युक्तो ययान्योऽर्थः प्रतीयते।

रूढेः प्रयोजनादासौ लक्षणा शक्तिरर्पिता ॥